

EL JOC

Hola, em dic Jan i tinc cinc anys. Soc de família molt pobre, mon pare és llenyataire, només ven llenya a l'hivern i la meva mare és morta. Vivim en una caseta petita de llenya mon pare, el meu germà i jo. El meu germà, en Pau, té vint anys i d'aquí poc es traslladarà a viure amb la seva xicota.

Un dia vaig anar al bosc i vaig trobar un lloc molt especial. Aquell lloc era molt bonic, hi havia un salt d'aigua i un descampat amb molts animals i flors. Allà vaig trobar un joc de taula i el vaig agafar. El vaig portar a casa meva i d'amagat vaig jugar-hi. Vaig veure que era molt peculiar i especial, havia de portar-li al joc tot el que em demanava. El joc em parlava i m'ho exigia amb veu d'humà, i aquella veu em resultava familiar, com si la conegués.

Llavors va aparèixer una persona rossa, que tenia els ulls verd i era alta com un pi; em va venir un calfred, era ma mare!!! La vaig abraçar i vaig plorar, em sentia molt confús. Mare, per què em demanes aquestes coses ? - li vaig dir. Era per veure si eres capaç de ser com jo, els meus pares també m'ho feien fer cada dia, per preparar-me. Per preparar-te per a què ? - li vaig preguntar. Per a ser guardabosc !!!, va contestar, hi ha hagut una gran saga a la família i tu seràs el següent!